«Նոր ժամանակի կրթություն» ՀԿ

ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ ԴԱՍԸՆԹԱՑ

Ա Վ Ա Ր Տ Ա Կ Ա Ն Հ Ե Տ Ա Զ Ո Տ Ա Կ Ա Ն Ա Շ Խ Ա Տ Ա Ն Ք

Հետազոտության թեման՝ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉՅԱՆ ԱՌԱԿՆԵՐԻ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՉԱԿԱՆ ՆՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

Առարկան՝ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ

Հետազոտող ուսուցիչ՝ԱՍԱՏՐՅԱՆ ՀԱՍՄԻԿ ԵՍԱՅՈՒ

Ուսումնական հաստատություն՝Ն.ԲԱԶՄԱԲԵՐԴԻ Ե.ԱՍԱՏՐՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ՄԻՋՆԱԿԱՐԳ ԴՊՐՈՑ

Երևան 2022

Բովանդակություն

1. Ներածություն------------------------------3
2. Աստվածաշնչյան առակների դաստիարակչական նշանակությունը---------------------------6

ա .<<Սերմնացանի առակ>>-----------------8

բ.<<Որոմի առակ>>-------------------------10

3.Եզրակացություն----------------------------14

4.Գրականության ցանկ----------------------16

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Քրիստոնեությունը որպես համաշխարհային, համամարդկային կրոն որպես գաղափարարժեքային համակարգ դարձել է քրիստոնյա ազգերի պատմական զարգացման անկապտելի մասը : Քրիստոնեությունն առանձնահատուկ դեր է խաղացել Հայոց պատմության մեջ և դարձել է հայ ժողովրդի ազգային նկարագրի անբաժանելի մասը:

Հայ մեկնողական հարուստ ժառանգության մեջ իրենց ինքնատիպությամբ և խորիմաստությամբ առանձնանում են սուրբգրային մեկնությունները ,որոնց միջոցով Աստծո պատգամները հասու են դարձնում հայ մարդուն` նրա միտքն ու հոգին լուսավորելով Տիրոջ մշտամնա խոսքով և լույս պատվիրաններով: Մեր տերն իր երկրային առաքելության ընթացքում զանազան ձևերով քարոզեց մարդկանց և նրանց հոգիները ջերմացրեց աստվածային լույսով: Երկնավոր Վարդապետի քարոզչության և ուսուցման հետաքրքրական դրսևորումներից են նրա պատմած բազմախորհուրդ առակները, որոնց նյութը նա վերցրել էր առօրյա կյանքից և մարդկային հարաբերություններից: Տիրոջ նպատակն էր պարզ օրինակներով մարդկանց բացատրել աստվածային ճշմարտությունները: Եվ մեր հայ մեկնիչները բնականաբար իրենց մեկնություններում, ճառերում և քարոզներում մեկնել են նաև տերունական առակները և դրանցից բխող պատգամները փոխանցել մեզ:Ուստի շատ կարևոր է ոչ միայն իմանալ այդ առակների բովանդակությունը կամ մանրամասները, այլև այսօրվա իրականության մեջ տեսնել մեզ ուղղված նրանց հոգևոր խորհուրդը: Առակը փոխաբերական իմաստ ունեցող պատմություն է, որը նպատակ ունի անուղղակի կերպով բացահայտելու որևէ ճշմարտություն:Առակներն ավելի մեծ

ազդեցություն ունեն , քանի որ նյութական ձևի վերածված պատկերը մտքի վրա ավելի մեծ տպավորություն է գործում , քան վերացական գաղափարը: Եվ այն հնարավորություն է տալիս աշակերտներին ծանոթացնել ավետարանական ճշմարտություններին և հաղորդակից դարձնելու նրանց քրիստոնեության, հոգևոր, բարոյական , արժեքային համակարգի հիմունքներին և դրանց հաղորդակից դարձնելու միջոցով` նրանց մեջ դաստիարակել բարություն , ընկերասիրություն, հավատարմություն, հարգանք ծնողների և մեծերի նկատմամբ:

Ձևավորել աշխարհայացքային պատկերացումները,ընդլայնել մտահորիզոնը: Ձևավորել հայրենիքի, պետո ւթյան և հասարակության առջև պարտքի գիտակցություն, սեփական արարքների նկատմամբ պատասխանատու կեցվածք: Կարևորելու հոգևոր-ազգային կառույցի դերը հայոց պատմության մեջ:

Հաղորդել գիտելիքներ, հայոց համակարգված պատմության, ազգային գրականության հիմնական ուղղությունների վերաբերյալ:

Յարգել համաքաղաքացիներին և հայրենակից-ներին, օգնել կարևորելու ընտանեկան և հասարակական կյանքում իրավունքների և պարտականությունների գիտակցման նշանակությունը:

Աշակերտներին պետք է բացատրել , թե ինչու էր Յիսուսը հաճախ խոսում առակներով և առհասարակ ինչ կարևոր դեր ունեն առակները: Աշակերտները պետք է նաև իմանան , որ բացի Յիսուս Քրիստոսի առակնեից կան նաև ուրիշ առակագիրներ և ամպայման ստեղծել հնարավորություն միջառարկայական կապի միջոցով ծանոթանալու նաև մյուս առակներին և ընթանրապես առակի դերի և նշանակության մասին:

*Առակը որպես դաստիարակչական բնույթի ստեղծագործություն:

*Գաղափարներին մինչև վերջ հետևելու հաստատակամություն:

*Մարդկային փոխհարաբերությունների, բարու և չարի, կյանքի իմաստի վերաբերյալ համոզմունքների ձևավորմանը:

*Ձևավորել աշակերտի մեջ հարգանք, բարեխիղճ վերաբերմունք աշխատանքի

նկատմամբ:

*Աշակերտը իմանա առակի հիմնական բովանդակությունը և մեկնությունը, կարողանա բացատրել առակներով խոսելու իմաստը և պատճառները:

*Կարողանա վերլուծել ,համեմատել բացատրել տերմինները և հասկացությունները:

Աստվածաշնչյան առակների դաստիարակչական նշանակությունը

Առակը փոխաբերական իմաստ ունեցող պատմություն է, որը նպատակ ունի անուղղակի կերպով բացահայտելու որևէ ճշմարտություն: Առակներն ազդեցության մեծ ուժ ունեն , քանի որ նյութական ձևի վերածված պատկերը մտքի վրա ավելի մեծ տպավորություն է գործում,քան վերացական գաղափարը:Առակներն ունկնդիրներին ստիպում և պարտադրում են հետաքրքրվել, մտածել, ինքնուրույն եզրակացություններ անել: Յին կտակարանի բազմաթիվ գրքերում շատ առակներ և խրատներ կան:Աստվածաշնչյան առաջին առակը <<Դատավորների>>գրքում է .Դատ 9.7.-20: Յին կտակարանում կան նաև շատ այլ գրքեր որոնցում շատ-շատ են խրատներն ու առակները: Այդ գրքերից են Սողոմոն թագավորի գրքերը` <<Առակների գիրքը>> ,,Ժողովողի գիրքը>> <<Երգ երգոցը>> և

<<Սողոմոն իմաստունի գիրքը>>:Հիսուս Քրիստոսն իր առաքելությունն ու վարդապետությունը բացատրելու համար բազմաթիվ առակներ էր պատմում:Այդ առակ-ներում նա իրեն հաճախ համեմատում էր լույսի, ճանապարհի, հովվի, սերմնացանի, ցորենի հատիկի, որթատունկի, փեսայի, տանուտերի հետ և այլն: Հիսուս Քրիստոսի պատմած առակները կոչվում են Տերունական առակներ: Հիսուսի առակները մեծ մասամբ ժաղովրդական կյանքից են և հատուկ ժողովրդի զբաղմունքներից են վերցված,դրանց վիպական ձև է տրված, որպեսզի ավելի տպավորիչ և ավելի ազդեցիկ լինեն, իսկ առակներից հետո տրված են մեկնությունները՝ եերբեմն ընդարձակ բացատրությամբ, երբեմն համառոտ ակնարկներով: Առակների ուժն անուրանալի է , որովհետև հասարակ ժողովրդի մտքի վրա շատ ավելի տպավորություն է գործում նյութական կամ նյութական ձևի վերածված պատկերը, քան թե վերացական սկզբունքը: Ահա այն վկայությունները ,որոնք մենք կարդում ենք Մատթեոսի, Մարկոսի և Ղուկասի ավետարաններով…

<<Այդ օրը Հիսուս տնից դուրս գալով `նստեց ծովեզերքին:Եվ նրա մոտ շատ ժողովուրդ հավաքվեց, այնպես որ նա նավակ մտավ և նստեց. Իսկ ամբողջ ժողովուրդը կանգնած էր ծովեզերքին: Եվ նրանց հետ առակներով շատ բաներ էր խոսում>>: * Մատթ.ժգ.1-3

<<Նորից նա սկսեց ուսուցանել ծովեզերքի մոտ և նրա շուրջը խռնվեց բազում ժողովուրդ,այնպես որ նա մտավ ու նստեց մի նավակի մեջ, ծովի վրա, մինչև ամբողջ ժողովուրդը ծովեզերքին շուրջանակի բռնել էր ցամաքը >>:* Մարկ.Դ 1_2

<<Երբ շատ ժողովուրդ և բազմաթիվ քաղաքներից նրա մոտ եկածներ հավաքվեցին, առակով նրանց ասաց. <<Մի սերմնացան ելավ սերմեր ցանելու : Եվ երբ նա սերմանում էր մի մաս սերմ ընկավ ճանապարհի եզերքին և ոտնակոխ եղավ , և երկնքի թռչունները այն կերան: Եվ ուրիշ մի մաս ընկավ ապառաժի վրա երբ բուսավ չորացավ՝ խոնավություն չլինելու պատճառով : Եվ ուրիշ մի մաս ընկավ փշերի մեջ. և փշերը նրա հետ բուսնելով՝ այն խեղդեցին: Եվ ուրիշ մի մաս ընկավ լավ ու պարարտ հողի վրայ և բուսնելով , հարիուրապատիկ պտուղ տվեց >>: Երբ այս խոսեց ասաց . <<Ով որ լսելու ականջ ունի , թող լսի >>: *

Ղուկաս. Ը 4

Երբ Հիսուսն առանձին մնաց նրան լսողներից ոմանք տասներկու աշակերտների հետ եկան և ուզեցին , որ իրենց բացատրի առակը:Հիսուսն ասաց.

Դուք պետք է գիտենաք Աստծու արքայության գաղտնիքները, բայց նրանց ովքեր դրսից են, ամեն ինչ առակներով կհայտնվի, այնպես որ՝<< Անդադար կնայեն, բայց չեն տեսնի, շարունակ կլսեն, բայց չեն

հասկանա, որպեսզի չլինի թե Աստծուն դառնան և , Աստված էլ ների իրենց>>: Ապա հարցրեց նրանց .

-Չհասկացաք այս առակի իմաստը: Հապա ինչպես պիտի հասկանաք մյուս բոլոր առակները:

Վարդապետություն հասկանալու համար պատճառաբանության ընդունակ միտք է պետք. Ժողովրդի միտքն ավելի ուժեղ է երևակայությամբ և օրինակն ու առակը ավելի են ներգործում երևակայության վրա >>: Այս է Հիսուսի խոսքերի իմաստը . <<Քանի որ ձեզ է տրված իմանալ երկնքի արքայության խորհուրդները… Բայց նրանցհամար, որ ձեզնից դուրս են, ամեն ինչ առակներով կլինի>>:

<<Սերմնացանի առակը >>Նոր Կտակարանի առաջին առակն է և առանձնահատուկ է նրանով, որ Հիսուսն է մեկնում այն:>>

ՍԵՐՄՆԱՑԱՆԻ ԱՌԱԿԻ ՄԵԿՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

<<Եվ արդ, լսեցեք դուք սերմնացանի առակը, ամեն մեկից , ով լսում է արքայության խոսքը և չի հասկանում, չարը գալիս է և հափշտակում նրա սրտում սերմանվածը , դա աըն է, որ չանապարհի եզերքին սերմանվեց: Եվ որ ապառաժի վրա սերմանվեց , այն է, որ երբ լսում է խոսքը, իսկույն ուրախությամբ էլ ընդունում է այն: Բայց քանի որ ինքն իր մեջ արմատներ չունի, այլ մի որոշ ժամանակի համար է հավատում, երբ խոսքի համար նեղություն և հալածանքներ լինեն , իսկույն սայթաքում ընկնում է: Իսկ որը փշերի մեջ սերմանվեց, այն է, որ լսում է խոսքը, բայց աշխարհիս հոգսերը և հարստության պատրանքները խեղդում են խոսքը, և սա լինում է

անպտուղ: Իսկ որ լավ հողի մեջ սերմանվեց, այն է, որ երբ լսում է խոսքը և հասկանում, պտուղ է տալիս. Կա որ մեկի դիմաց` հարյուր, կա որ մեկի դիմաց`վաթսուն և կա որ մեկի դիմաց երեսուն >>:*

Այս դասի նպատակն ու խնդիրն այն է, որ աշակերտները ծանոթանան առակի բովանդակությանը: Իմանան որ Հիսուսի պատմած առակները կոչվում են Տերունական առակներ: Ցանկալի է նաև թվարկել թե որոնք են դրանք:Նաև բացատրել Հիսուսի առակներով խոսելու իմաստն և պատճառը:

__Իմանան առակի մեկնությունը:

__Բացատրեն տերմիններն, անուներն ու հասկացությունները:

__Կարևորել միջառարկայական կապը մայրենի, ռ- լեզվի, գրականությունից ծանոթ մի շարք առակների ստեղծագործություններին:

Մեթոդների կիրառումից իմ կարծիքով շատ արդյունավետ մեթոդ է առակների բեմականացումը, որը շատ մեծ ազդեցություն կարող է ներգործել և ավելի լավ յուրացվի սովորողի կողմից :

Այս մեթոդը ապահովում է բոլոր աշակերտների մասնակցությունը դասին, նաև նրանց պատրաստվող դիդակտիկ և ներկայացման համար նախատեսված պարագաների պատրաստումը կարող է նպաստել երեխաների գեղագիտական և տեխնոլոգիական հմտությունների զարգացմանը:

Կոլեկտիվի և միասնականության , կազմակեչպչական ջիղ կարող է զարգացնել աշակերտների մեջ:

àñáÙÝ»ñÇ ³é³ÏÁ

ØÇ Ù³ñ¹ É³í ë»ñÙ»ñ ë»ñÙ³Ý»ó Çñ ³ñïÇ Ù»ç: ØÇ ·Çß»ñ, »ñµ ³Ù»Ý Ù³ñ¹ ùÝÇ Ù»ç ¿ñ, Ýñ³ ÃßÝ³ÙÇÝ »Ï³í áñáÙ ó³Ý»ó óáñ»ÝÇ Ù»ç ¨ ·Ý³ó: ºñµ ë»ñÙ»ñÝ ³×»óÇÝ ¨ ëÏë»óÇÝ Ñ³ëÏ ¹³éÝ³É, ³ÛÝ Å³Ù³Ý³Ï »ñ¨³ó ³Û¹ áñáÙÁ: î³ÝïÇñáç Í³é³Ý»ñÁ »Ï³Ý ¨ ³ë³óÇÝ Ýñ³Ý. §î»ñ ÙÇÃ±» ¹áõ ùá ³ñïÇ Ù»ç ÙÇ³ÛÝ É³í ë»ñÙ»ñ ãë»ñÙ³Ý»óÇñ. Ñ³å³ áñï»ÕÇ±ó ¿

³Û¹ áñáÙÁ¦ î»ñÁ å³ï³ëË³Ý»ó §ÂßÝ³ÙÇ Ù³ñ¹áõ ³ñ³Í ·áñÍ ¿ ¹³¦:
Ì³é³Ý»ñÝ ³ë³óÇÝ. §àõ½áõ±Ù »ë, áñ ·Ý³Ýù ¨ ù³ÕÑ³Ý»Ýù áñáÙÁ¦:
§à'ã ,- å³ï³ëË³Ý»ó î»ñÁ – áñå»ë½Ç ãÉÇÝÇ Ã» áñáÙÁ ù³Õ»ÉÇë óáñ»ÝÝ
»É ÙÇ³ëÇÝ ³ñÙ³ï³ËÇÉ ³Ý»Ýù: ÂáÕ»'ù , áñ »ñÏáõëÝ ¿É ÙÇ³ëÇÝ ³×»Ý
ÙÇÝã¨ ÑÝÓÇ Å³Ù³Ý³ÏÁ. ºë ³ÛÝ Å³Ù³Ý³Ï ÑÝÓáÕÝ»ñÇÝ Ï³ë»Ù ` Ý³Ë
áñá'ÙÁ ù³Õ»ó»ù, ËñÓ»ñ Ï³½Ù»ó»ù ³Ûñ»Éáõ Ñ³Ù³ñ ¨ ³å³ ÙÇ³ÛÝ
ù³Õ»ó»ù óáñ»ÝÁ ¨ ³Ùµ³ñ»ó»ù ÇÙ ßï»Ù³ñ³ÝÝ»ñáõÙ:

²Ñ³ ×ÇßïÁ ëñ³ ÝÙ³Ý ¿ »ñÏÝùÇ ³ñù³ÛáõÃÛáõÝÁ:* ²Ûë ³é³ÏáõÙ ÐÇëáõëÁ
Ý³Ë ÑÇßí³Í ³ÝÓ»ñÇ ¨ Çñ»ñÇ ¹»Ù Ñ³Ý¹ÇÙ³Ý µ³ó³ïñáõÃÛáõÝ ¿ ï³ÉÇë:
²·³ñ³Ï³ï»ñÁ, áñ ë»ñÙ³Ý»É ¿ ï³ÉÇë ` Ø³ñ¹áõ áñ¹ÇÝ ¿ , ³ÛëÇÝùÝ
ÆÝùÝ ÐÇëáõë: ²·³ñ³ÏÁ áõñ ë»ñÙ³ÝíáõÙ ¿ , ³Ûë ³ßË³ñÑÝ ¿:òáñ»ÝÇ É³í
ë»ñÙÁ ³ñù³ÛáõÃÛ³Ý áñ¹ÇÝ»ñÝ »Ý, ³ÛëÇÝùÝ ` É³í Ù³ñ¹ÇÏ áõ ºñÏÝÇó
²ñù³ÛáõÃÛ³Ý Ñ»ï¨áÕÝ»ñÁ: ÂßÝ³ÙÇÝ , áñ áñáÙÁ ó³Ý»ó ë³ï³Ý³Ý ¿:
àñáÙÇ í³ï ë»ñÙÁ ã³ñÇ áñ¹ÇÝ»ñÝ »Ý, ³ÛëÇÝùÝ ` ³ÝûñÇÝáõÃÛáõÝÝ»ñ
·áñÍáÕÝ»ñÝ áõ ºñÏÝÇó ²ñù³ÛáõÃÛ³Ý Ù»ç ·³ÛÃ³ÏÕáõÃÛáõÝ
³é³ç³óÝáÕÝ»ñÁ: ÐáõÝÓùÝ ³ßË³ñÑÇ í»ñçÝ ¿, »ñµ ³Ù»Ý ÇÝã åÇïÇ
í»ñç³Ý³: ÐÝÓáÕÝ»ñÁ Ññ»ßï³ÏÝ»ñÝ »Ý ` ³·³ñ³Ï³ï»ñ ÐÇëáõëÇ
Ùß³ÏÝ»ñÝ áõ ëå³ë³íáñÝ»ñÁ: ²Û¹ ³Ù»ÝÁ ÐÇëáõë Ñ»ï½Ñ»ï»
Ý»ñÏ³Û³óÝ»Éáí ³é³ÏÇ Ù»ÏÝáõÃÛáõÝÝ ³ÝÙÇç³å»ë ëï³óíáõÙ ¿` ³ÝÓÁ
³ÝÓáí, ·áñÍáÕáõÃÛáõÝÁ ·áñÍáÕáõÃÛáõÝáí ÷áË³ñÇÝ»Éáí: àñáÙÁ ³Ûñ»Éáõ
ï»ÕÁ ¹³ï³å³ñïÛ³ÉÝ»ñÇ ¹ÅáËùÝ ¿ , ÇëÏ óáñ»ÝÁ å³Ñ»Éáõ
ßï»Ù³ñ³ÝÁ ` ³ñ¹³ñÝ»ñÇ Ñ³Ù³ñ å³Ñí³Í ³ñù³ÛáõÃÛáõÝÁ:

²Ûë ³é³ÏÇ ÝßÝ³Ý³ÏáõÃÛáõÝÁ Ýñ³ÝáõÙ ¿ , áñáíÑ»ï¨ µ³ó³ïñáõÙ ¿
²ëïí³Í³ÛÇÝ Ý³Ë³ËÝ³ÙáõÃÛ³Ý ·³ÕïÝÇùÝ»ñÇó Ù»ÏÁ` ã³ñ»ñÇ
ÝÏ³ïÙ³Ùµ óáõó³µ»ñí³Í ²ëïí³Í³ÛÇÝ »ñÏ³Û³ÙïáõÃÛ³Ý
ËáñÑáõñ¹Á: ²ëïí³Í³ÛÇÝ µ³ñÏáõÃÛ³Ý ¨ ³ñ¹³ñáõÃÛ³Ý Ýß³ÝÝ»ñÝ
³ÝÙÇç³å»ë ã»Ý ë÷éíáõÙ ³ßË³ñÑÇ íñ³, áñáíÑ»ï¨ ã³ñ»ñÇÝ Ñ³ë³Í
íï³Ý·Ý»ñÇó Ï³ñáÕ »Ý íÝ³ëí»É Ý³¨ µ³ñÇÝ»ñÁ, ù³ÝÇ áñ ³ßË³ñÑáõÙ

- ²í»ï³ñ³Ý. Ð³Û³ëï³ÝÇ ²ëïí³Í³ßÝã³ÛÇÝ ÁÏ»ñáõÃÛáõÝ. ºñ¨³Ý 2001Ã. Ø³ïÃ»áë-13 , ¿ç 46

¹»é¨ë Ë³éÝ ¿ Ýñ³Ýó Ï»Ýó³ÕÁ ¨ Ýñ³Ýó µáÉáñ Ñ³ñ³µ»ñáõÃÛáõÝÝ»ñÁ Ï³åí³Í »Ý ÙÇÙÛ³Ýó Ñ»ï:

§ÆÝãå»ë áñáÙÁ Ñ³í³ùíáõÙ ¿ ¨ Ïñ³ÏÇ Ù»ç ³Ûñíáõ٠, ³ÛÝå»ë ÏÉÇÝÇ ³Ûë ³ßË³ñÑÇ í³Ë×³ÝùÝ: Ø³ñ¹áõ áñ¹ÇÝ ÏáõÕ³ñÏÇ Çñ Ññ»ßï³ÏÝ»ñÇÝ ¨ Ýñ³Ýù ÏÑ³í³ù»Ý Ýñ³ ³ñù³ÛáõÃÛáõÝÇó µáÉáñ ·³ÛÃ³ÏÕáõÃÛáõÝÝ»ñÁ ¨ Ýñ³Ýó, áñáÝù ³ÝûñÇÝáõÃÛáõÝ »Ý ·áñÍáõÙ: ºí Ï·ó»Ý Ýñ³Ýó µáó³í³é ÑÝáóÇ Ù»ç. ³ÛÝï»Õ ÏÉÇÝÇ É³ó ¨ ³ï³ÙÝ»ñÇ Ïñ×ïáõÙ: ²ÛÝ Å³Ù³Ý³Ï ³ñ¹³ñÝ»ñÁ »ñÏÝùÇ ³ñù³ÛáõÃÛ³Ý Ù»ç ÏÏ³·»Ý ÇÝãå»ë ³ñ»·³ÏÁ:
àí ÉëáÕ³Ï³Ýç áõÝÇ ÃáÕ ÉëÇ ¦:*

²Ûë ³é³ÏÁ »ñÏÝùÇ ³ñù³ÛáõÃÛ³ÝÁ í»ñ³µ»ñáÕ ³é³ÏÝ»ñÇó ¿: ê³Ï³ÛÝ ³ß³Ï»ñïÝ»ñÇÝ å»ïù ¿ Ý»ñÏ³Û³óíÇ ³í»ÉÇ å³ñ½»óí³Í ï³ñµ»ñ³Ïáí` Ñ³ßíÇ ³éÝ»Éáí ï³ñÇù³ÛÇÝ ÷áõÉÁ : âÇ Ëáëíáõ٠³Ñ»Õ ¹³ï³ëï³ÝÇ Ù³ëÇÝ: ê³Ï³ÛÝ Ï³ñáÕ »Ýù Ý»ñÏ³Û³óÝ»É áñ §Ûáõñ³ù³Ýãáõñ ³ñ³ñù µ³ñÇ Ã» ã³ñ , å»ïù ¿ ³ñ¹ñ Ñ³ïáõóáõÙ ëï³Ý³: ºñ»Ë³Ý»ñÁ å»ïù ¿ Ñ³ëÏ³Ý³Ý µ³ñáõ ¨ ã³ñÇ ½áõ·³Ñ»é ·áÛáõÃÛ³Ý å³ï×³éÝ»ñÁ: ÆÙ³Ý³ ã³ñ Ù³ñ¹áõÝ ïñí³Í ÑÝ³ñ³íáñáõÃÛ³Ý ` ½Õç³Éáõ ¨ ³å³ßË³ñ»Éáõ , áõÕÕí»Éáõ ÑÝ³ñ³íáñáõÃÛ³Ý Ù³ëÇÝ :

Î³ñáÕ³Ý³ µ³ó³ïñ»É ÑáÕ³ïÇñáç ` áñáÙÁ óáñ»ÝÇó ³ÝÙÇç³å»ë Ù³ùñ»Éáõ ÃáõÛÉ ãï³Éáõ ù³ÛÉÇ å³ï×³éÁ ¨ Ñ»ï¨³ÝùÁ:

---

* Ø³Õ³ùÇ³ ²ñù»å. úñÙ³ÝÛ³Ý Ð³Ù³å³ïáõÙ ê.¾çÙÇ³ÍÇÝ 1997 Ã. ¿ç 224

¸³ëÇ ÁÝÃ³óùáõÙ Ï³ñ»ÉÇ ¿ ÏÇñ³é»É Ëáëù³ÛÇÝ Ù»Ãá¹Ý»ñÁ , ½ÝÝ³Ï³Ý Ù»Ãá¹Ý»ñÁ ·áñÍÝ³Ï³Ý Ù»Ãá¹Ý»ñÁ , Ñ³Ù³·áñÍ³Ïó³ÛÇÝ áõëáõóÙ³Ý Ù»Ãá¹Ý»ñÁ: ÜáñÇó Ï³ñ»ÉÇ ¿ Ý³¨ µ»Ù³Ï³Ý³óÝ»É ¹ëÁ: øÝÝ³ñÏáõÙÝ»ñ ,

í»ñÉáõÍáõÃÛáõÝÝ»ñ: ²í»ÉÇ ß³ï ÃáÕÝ»É ³ß³Ï»ñïÁ ËáëÇ Çñ ½·³ó³ÍÇ ,
Ý³¨ Ï³ñ¹Çù Ï³ñáÕ³Ý³ ³ñï³Ñ³ÛïÇ ³·³ñ³Ï³ïÇñáç
·áñÍáÕáõÃÛáõÝÝ»ñÇ í»ñ³µ»ñÛ³É : Ü³¨ Ï³ñáÕ ¿ ÝÏ³ñ³½³ñ¹áõÙÝ»ñÇ ¨
·áõÛÝ»ñÇ ÙÇçáóáí ÝÏ³ñ³·ñ»É µ³ñÇÝ ¨ ã³ñÁ:
´³ó³ïñ»É µ³é»ñÇ ÇÙ³ëïÁ ï»ñÙÇÝÝ»ñÁ ¨ Ñ³ëÏ³óáõÃÛáõÝÝ»ñÁ:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Հայաստանի Հանրապետության հանրակրթական դպրոցներում <<Հայոց պատմություն և Հայոց եկեղեցու պատմություն >> առարկաները հզոր և ազգօգուտ առաքելություն են իրականացնում : Առարկաներն ունեն իրենց յուրահատկությունները ի տարբերություն դպրոցում դասավանդվող մյուս առարկաների , քանի որ այստեղ ուսուցիչը գործ ունի աշակերտի արժեքային և հոգևոր կրթության և դաստիարակության հետ, հայրենասիրության և ազգային արժեքների և աշխարհայացքի ձևավորման հետ և այդ տեսանկյունից շատ կարևոր է ուսուցչի ոչ միայն տեսական և գործնական պատրաստվածությունն ու իմացությունը, այլև ոչ պակաս կարևոր է նրա վարքն ու անձնական օրինակը, նրբանկատությունը, առաքինությունը: Դասավանդման նպատակը ոչ միայն գիտելիք տալն է , այլ հայոց պատմության և հայոց եկեղեցու պատմության , դերը և նշանակությունը ներկայացնելն է, այլև բարոյական բարձր արժեքներով անհատի ձևավորումը:Աշակերտը ծանոթ լինի Հայոց պատմության և Հայ առաքելական եկեղեցու սրբագործված խորհուրդներին, ծեսերին ու արարողություններին, սուրբ գրային մեկնություններին, առակներին,տոներրին և տոնակատարություններին, ավանդույթներին և այս ամենի ընկալման արդյունքն է ` հայրենասեր, հայ առաքելական եկեղեցու, հայ քրիստոնյա անհատի ձևավորմանը:

Վերջին տարիներին Հայաստան են մուտք գործել կրոնական տարաբնույթ հոսանքներ, քայքայիչ և ապակառուցողական ,որոնք լուրջ նկրտումներ ունեն հանրակրթական ոլորտ ներթափանցելու և այստեղ արմատավորվելու: Այս դասընթացի նպատակն է աճող սերնդին հեռու պահել նշված բացասական երևույթներից: Դասընթացը կօգնի նաև ստուգաբանել մեր կյանքի ու կենցաղի բազմաթիվ հարցեր, որոնց բացատրությունը կապված է ազգային- եկեղեցական ավանդույթների հետ:

Ձևավորել աճող սերնդի հոգևոր ազգային, բարոյական նկարագրի ձևավորմանը:

Եվ կուզենայի մեջբերում կատարել Գարեգին Ա Ամենայն Հայոց կաթողիկոսի խոսքերից…

<<Եվ դուք , ուսուցիչներ’, ժամանակ հատկացրեք դասավանդումի համար և ժամանակի մեջ հոգի դրեք: Երեխաները ձեր միջից պետք է զգան Աստծու ներկայությունը:

Ոչ թե նրա մասին պետք է խոսեք աշակերտներին, այլև նա պետք է ձեր միջից խոսի… >>:

Օգտագործված գրականության ցանկ

1. Աստվածաշունչ Մատեան Հին և Նոր Կտակարանների, Արևելահայերեն նոր թարգմանութիւն, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին և Աստվածաշնչյան Ընկերություն , Երևան -1994:
2. Ավետարան , Հայաստանի Աստվածաշնչյան ընկերություն Երևան -2001
3. Մաղաքիան արք. Օրմանյան, Համապատում, Ս Էջմիածին_1991
4. Առակներն ուսուցանում են Ս Էջմիածին Քրիստոնեական Դաստիարակության Կենտրոն -2014
5. Համացանց համապատասխան կայքեր